

1)

Tak krásně tančila si na louce s chrpou
ve vlasech vítr, v očích laskavý klid.
Malá víla a stromy moudrou silou varovaly
Když chtěla z lesa ven jít.

Pro každou duši ztracenou vřelý slovo
no pro ní ho nikdo nehledal.
Každému psanci hlavu do svých dlaní,
jí ze země však nikdo nezvedal.

Zvadla nám víla, bila jenom bita
za dobrý slova slyšela jenom lež.
Teď v duši dobré stoupá nervozita
když soudí lháři hrozí nejvyšší trest.

Ref:

Proč nejmiň trpí ti, kdož utrpení činí,
proč nejmiň pláčou ti, co nosí pláč?
Proč nejvíc viní ti, kdož jsou sami vini,
proč nejmiň trápí se, kdo ptá se tě rád?

2)

Zvadla nám víla, rozdala vše, co měla
věřila lásce že změni celý svět.
Každému dala, stále jim nestačila.
Teď soudí vílu ti co nevrací zpět

Ref:

Proč...

3)

Řve na tebe svět a ty na něj mlčíš,
malá si víla, les kolem je tak zlý.
za každým stínem tma na kterou teď křičíš
soudců máš víc než kdy dokážeš smýt.
A kde se skrývá bůh? A co když žádný není?
A kde se skrývá ten bůh?!

Tak kde se skrývá bůh pro tvoje rozehřešení?
vílo, jsi zvláštní druh.

Ref:

Proč...

4)

Tak krásně tančila si na louce s chrpou
ve vlasech vítr v očích laskavý klid.
Malá vílo, stromy tě varovaly,
stromy tě varovaly, když chtělas jít...